

Budapest

Rökk Szilárd-uteza 27.

A KITARTÁS

KÖLCSÖNÖSEN SEGÉLYEZŐ EGYESÜLET HETILAPJA

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben és vidéken postaküldéssel24 korona.
Az előfizetők baleset általi halál, állandó vagy részleges munkaképtelenség esetére a *Nemzeti Baleset Biztosító Részvénytársaságnál* 2000 koronára vannak biztosítva.

A »Kitartás« című jótékonysági egyesület alapszabályait a nagymagyar királyi Belügyminiszterium 48.314.900. szám alatt jóváhagyta.

Az egyesület igazgatósága:

Elnök: *benedekfalvi Dr. Luby Gyula* m. á. v. titkár és ügyész.
Igazgatók: *Kubik Béla* orsz. képviselő, *Dr. Békéssy Ferencz* m. á. v. ügyész.
Ilkey László székesfevárosi hiv. főnök, *Dr. Bankos Károly* m. á. v. f.,
Nagy Józsa m. á. v. titkár, *Horváth István* mozdonyfőszereelő.

Az egyesület tagjait illető kedvezmények.

Az **A**) csoportbeli tagok, kik az első évben havi 2 koronát, azon túl pedig havi 5 koronát fizetnek, ezen csekély díjért a következő kedvezményekben részesülnek:

A tagsági jogosultság első évében:

a) Baleset folytán bekövetkező halál esetén 2000 korona baleseti segélyben.
b) Baleset folytán beállott teljes vagy részleges munkaképtelenség esetén a tag 2000 korona arányában egy meghatározott százalék szerinti összeggel kárpótolatik.

A második évben:

a) Baleset elleni biztosításban, úgy mint az első évben.
b) Ha a tag elhal, az általa a belépéskor megnevezett kedvezményezettnek 500 korona halálzási segély fizetetik.
c) Ha a tag neje elhal, a férjnek 300 korona halálzási segély fizetetik.
d) Ha a tag 4 héten túl beteg, 6 héten át hetenkint 10 korona beteg-segélyre tarthat igényt.

A harmadik évben:

a) Baleset elleni biztosításban, úgy mint az első és második évben.
b) Ha a tag elhal, a tag által a belépéskor megnevezett kedvezményezettnek 1000 korona halálzási segély adatik.
c) Ha a tag neje elhal, a férjnek 300 korona fizetetik.
d) Ha a tag 4 héten túl beteg, 6 héten át hetenkint 10 korona beteg-segélyre tarthat igényt.

A negyedik évtől kezdve:

a) Baleset elleni biztosításban, úgy mint az első, második és harmadik évben.

b) Ha a tag elhal, a tag által a belépéskor megnevezett kedvezményezettnek 2000 korona halálzási segély fizetetik ki.

c) Ha a tag neje elhal, a férjnek 500 korona fizetetik.

d) Ha a tag 4 héten túl beteg, hetenkint, 6 héten át, 10 korona beteg-segélyre tarthat igényt.

A **B**) csoportba belépők, tehát azok, kik az első évben 2 koronát, a következő években pedig 2 korona 50 fillért fizetnek havonta, a fent elsorolt összes kedvezményeknek felét kapják.

Ezen kedvezményekben a tagok mindaddig részesülnek, amíg az egyesület tagjai maradnak; a balesetbiztosítás azonban a 60 éves életkor betöltése után megszűnik.

Azok, kik az egyesületbe való belépéskor már 45-ik életévüket elérték, a fent felsorolt kedvezményeknek csak felét kapják.

Aki 55-ik életévét elérte, az egyesületbe fel nem vétetik.

Mindezeket felül úgy az **A**), mint a **B**) csoportba tartozó tagoknak a következő kedvezményekre van igényük:

Peres és perenkívüli ügyekben csupán a készkiadások felszámítása mellett ügyvédi képviselőben részesülnek.

A »Kitartás« című hetenkint megjelenő lapot díjtalanul kapják.

Az egyesület minden egyes tagja 60 éves koráig állandóan biztosítva van baleset ellen.

Minden baleset, megtörténte után legkésőbb 24 óra alatt, okvetlenül bejelentendő.

EGYESÜLETI ÜGYEK.

Ő Felsége a király nevében

a budapesti kir. büntető járásbiróság becsületsértés vétségével vádolt Galambos Ferencz elleni bünperben Wiener Sándor bíró, Kellner József joggyakornok, Krausz Andor ügyvj. védő közreműködése mellett megtartott nyilvános tárgyalás alapján, a vád és védelem meghallgatása után következőleg

itélte:

Szabadlábbon levő Galambos Ferencz, czeglédi születésű 52 éves, róm. kath. lakatos, nős, vagyon-talan vádlott, a btkv. 261. §-ba ütköző becsületsértés vétségében, melyet azáltal követett el, hogy dr. Luby Gyulát az indokokban felsorolt meggyalázó kifejezésekkel illetve — bűnösnek mondatik ki s ezen btkv. 261. §-a alapján az 1892. évi 27. t.-cz. czéljaira fordítandó, 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett fizetendő, behajthatatlanság esetében a btkv. 53. §-a alapján *negyven napi fogházra átváltoztatandó kettőszáz korona* pénzbüntetésre ítélte, köteles a bűnügyi költséget az 1890. évi 43. t.-cz. értelmében megfizetni, ezen költség azonban az idézett t.-cz. 4. §-a alapján ez idő szerint behajthatatlannak mondatik ki.

Köteles 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett dr. Luby Gyulának ügyvédi költség czimén husz koronát megfizetni.

Dr. Heszlein Henrik ügyvéd díjai saját fele Galambos Ferencz ellen tizenkettő koronában állapítatnak meg.

Megrendeli a bíróság a btkv. 277. §. alapján, hogy ezen ítélet egész terjedelmében indokaival együtt a Budapesten megjelenő »Kitartás« czimű lapban Galambos Ferencz költségére közzétéessék.

Indokok: Galambos Ferencz beismeri, Csizsár János és Kocsis János tanuk vallomásával kétséget kizáró módon bizonyítva van, hogy 1900. augusztus hó 19-én Galambos Ferencz dr. Luby Gyulát »csaló«, »schwindler« kifejezésekkel illetve s azt mondotta, hogy a »Kitartás« pénzével elszámolni nem tud.

Mivel ezen kifejezés és állítás meggyalázó, ennél fogva Galambos Ferenczet a becsületsértés vétségében bűnösnek kellett kimondani s tekintettel arra, hogy éppen a dr. Luby Gyula sérelmére hasonló módon elkövetett becsületsértésért már 100 koronával büntetve volt, hogy egy előkelő állásu ügyvédet, m. kir. államvasutaknál főbb hivatalban alkalmazott tisztviselőt, tehát vádlottnak felelőjét sértegette, s hogy dr. Luby Gyula ellen tervszerűleg követi el a sértéseket, mint súlyosbító körülményekre, őt a fenti módon büntetni kellett.

A bűnügyi költség és az ügyvédi költség megfizetésében való marasztalás, a bűnösség kimondá-

sának jogi következménye. Vádlott vagyontalan lévén, a költséget behajthatatlannak kellett kimondani.

Dr. Luby az ítéletnek a »Kitartás« czimű lapban leendő közlésének elrendelését kellő időben kérelmezte, így azt a btkv. 277. §-a értelmében el kellett rendelni.

Budapest, 1900. november hó 5-én.

Wiener Sándor s. k.
kir. járásbíró.

*

Ezen ítéletben dr. Luby Gyula fõm. vádló megnyugodott.

Galambos Ferencz vádlott és védõje Krausz Andor az ítélet ellen vádlott elítéltetése, esetleg a büntetés enyhítése czéljából felebbezést jelentett be. Km.

58259/900 btkv. sz. A budapesti kir. büntető-törvényszéktõl.

Ő Felsége a király nevében! A budapesti kir. büntető-törvényszék, mint másodfoku büntető-bíróság becsületsértés vétsége miatt vádolt Galambos Ferencz ellen folyamatba tett bűnügyet, melyben a budapesti kir. büntető járásbiróság 1900. évi november hó 5-ik napján 900. B. I. 739. sz. a. ítéletet hozott, vádlott és képviselője által a bűnösség és kiszabása tárgyában bejelentett és írásban indokolt felebbezés folytán a hasonszám alatt kelt másodbirósági végzés alapján 1900. évi december hó 14-ik napján megtartott nyilvános tanács-ülésében, melyben Tóth Ernő kir. táblai bíró elnökle alatt dr. Fekete Gyula és dr. Sárkány József törvényszéki bírák vettek részt, a jegyzőkönyvet pedig dr. Tatics Péter tanács-jegyző vezette, vizsgálat alá vétén, következően

itélte:

Annak előrebocsátásával, hogy a kir. járásbiróság ítéletének alapjául szolgáló ténybeli megállapítások helyességére nézve e helyütt kétség fel nem merült s a felelbiteli tárgyalásra utasításnak egyéb perrendszerü feltételei sem forognak fenn: ehhez képest a felebbezett bűnügy a B. P. 550. §-ának rendelkezése értelmében érdemileg vizsgáltván meg, a kir. járásbiróság ítélete helybenhagyatik felhozott indokai alapján; és figyelemmel arra, hogy az ezen ügyre vonatkozó eljárás felfüggesztését megtagadó végzés ellen vádlott által használt felfolyamodás törvényes alappal nem bír, mivel helyesen járt el az első bíróság az eljárás felfüggesztésének megtagadásánál, azért, mert a Bpr. 7. §-ában meghatározott feltételek a jelen esetben fenn nem forognak s a panasz tárgyává tett bűncselekmény elbírálását a vádlott által felhozott közigazgatási eljárás előleges eldöntése egyáltalán nem akadályozza.

Budapesten, kir. büntető-törvényszéknek 1900. december hó 14-én tartott üléséből.

(P. h.)

Dr. Fekete s. k.
előadó.

Zsitvay s. k.
elnök.

A rágalom.

A kik közpályán élnek, üdvös reformok létesítésére törekednek: minduntalan ki van-
nak téve a zavarosban halászni szeretők go-
nosz rágalmainak.

A mi egyesületünk igazgatósága nemcsak
üdvös reformot létesített, hanem a »Kitartás«
megalapítása által valósággal humanus cseleke-
detet vitt véghez, mert mindenkinek, még a
legszegényebb jövedelmű embereknek is mó-
dot nyújtott arra, hogy magukat és családjai-
kat baleset, rendes halál, betegség stb. esetére
biztosíthassák.

Hogy e szent cél elérhető legyen, nem
kimélt az igazgatóság sem fáradságot, sem
költséget, hanem szorgalommal és tekintélyes
anyagi áldozatokkal megteremtette az egye-
sületet s minden fizetés nélkül, tehát teljesen
ingyen vezeti az egyesület ügyeit, s minden
alkalmat felhasznál arra, hogy a tagok száma
szaporíttassék, mert csak a tagok szaporodá-
sával érhetjük el azt, hogy alig néhány év
mulva a havi járulékokat talán felére leszállit-
hatjuk.

Ily buzgó, önzetlen tevékenység daczára
egyesületünk vezetősége sem kerülheti ki a
rágalmazást, a mely nemcsak az egyesületnek
okozott tekintélyes károkat, hanem egyes
családok jövőjét tönkre tette.

Csak a legutóbbi hónapban is csupán
Budapesten két olyan halálos baleset fordult
elő, a melynél az elhaltak hátrahagyott család-
ját a rágalom fosztotta meg azon 2000 korona
baleset-biztosítási kárpótlástól, a melyet egye-
sületünknel élvezhettek volna.

A nyugati pályaudvaron nemrég a vonat
által elgázolt Mogyorósi ezelőtt 8 hónappal
egyesületünkbe lépni óhajtván, az alapsza-
bályt, egyéb okmányokat magával vitte s be-
lépését a következő hónap elsejére kilátásba
is helyezte.

Hetek mulva sem jelentkező, egy al-
kalommal személyesen is megkérdeztük vo-
nakodásának okát, mire ő kijelentette, hogy
oly híreket hallott a »Kitartás«-ról, hogy bi-
zalmát elveszítette, tehát be nem lép.

Ime tehát egy teljesen alaptalan és
rosszakaratu rágalomnak köszönheti a sze-
rencsétlenül járt Mogyorósi családja, hogy a
2000 korona baleset-biztosítási kártérítéstől
megfosztatott.

Csak véletlen, hogy ezen esetnek nyo-
mára jöttünk, ezen esetről meggyőződünk,
de ki tudja, hány család károsított meg ily
módon? Hiszen az egyesület megalakulása óta
csupán Budapesten 57 olyan, a vasut és külön-

böző gyáraknál alkalmazott egyént ért baleset,
akik egyesületünk kötelékébe nem tartoztak.

Ilyen állapotokat tehát tovább tűrni nem
lehetvén, az egyik kinyomozott rágalmazó
aknamunkája ellen a büntető bíróságnál ke-
restünk orvoslást, s amint a lapunk más
helyén közölt fenyegető járásbírói ítélet iga-
zolja, kellő elégtételt is nyertünk, mert az
illető rágalmazásai- és alaptalan gyanusítá-
saiért szigorúan megbüntettetett, miután ismét-
elt bűnbe esésére való tekintettel, 200 korona
megfizetésére, nem fizetés esetén 40 napra
ítéltetett.

Mi tehát megkaptuk az elégtételt, de ki
kárpótolja Mogyorósi árván hagyott gyerme-
keit és azon számtalanoknak családját, akik
a gonosz rágalomnak hitelt adva, belépési
szándékuktól eltérítette, a 2000 korona kár-
pótlástól elestek?

Felkérjük azért tisztelt tagtársainkat,
hogy hasonló esetek ismétlődése esetén a
rosszakaratu rágalmakat és a rágalmazók
neveit velünk azonnal közölni sziveskedjenek,
mert ezáltal alkalmat adhatunk nekik is arra,
hogy a rágalmak alaptalanságáról meggyő-
ződjenek s megismerjék azoknak egyéniségét,
akik haszonlesésből egy ily páratlanul humá-
nus egyesületnek jövőjét aláásni akarják.

A „Kitartás“ igazgatósága.

Köszönetnyilvánítás.

Alulírott őszinte köszönetemet fejezem ki a
»Kitartás« kölcsönösen segélyező-egyesület tekintetes
Igazgatóságának, hogy az 1900. évi szeptember hó
6-án ért balesetemből kifolyólag engem megillető
1000 korona baleseti segélyt kifizette.

Különös hálával tartozom úgy én, mint csa-
ládom, a »Kitartás« igazgatóságának azon nemes
tényeért, hogy méltányolva balesetem folytán be-
állott súlyos anyagi helyzetemet, ügyem végleges
lebonyolításáig 200 korona előleget is adott s ez-
által a legnyomasztóbb nyomortól mentett meg.

Fogadja a tek. Igazgatóság ismételt leg-
őszintébb köszönetemet.

Budapest, 1901. január hó 22-én.

Előttünk:

*Altmann Gyula,
Baross Józsa.*

*Fülöp Béla,
máv. vizsgáló-lakatos
Budapest-Ferencváros állomáson.*

Bizalmi férfaink folytatólagos jegyzéke:

Kolozsvár: *László* Ferencz, máv. raktárnok. Nyüved:
Bagosai József, felügyelő. Raić: *Duschkan* Ferencz,
állomási előjáró. Nagyvárad: *Weisz* Lázár, magán-
hivatalnok. Budapest-Józsefváros: *Beller* József,
állomási felvigyázó. Eger: *Karácsonyi* Rezső, nyug.
máv. kalauz.

Segélyezések kimutatása.

Halálszegély.

52. sz. lapunkban részletesen felsorolt segélyek összege 3300 korona

Balesetszegély.

52. sz. lapunkban részletesen felsorolt segélyek összege 6426 korona 66 fillér.

Ujabb segélyek.

3246. Fülöp Béla, lakatos, Budapest 1000 kor.
3740. Tarr József, gépész-kovács, Birkis 40 »

Betegségi.

Lapunk f. évi 3. számában kimutatott összeg 1710 korona.

Ujabb segélyek.

383. Pocsay Gábor, pályaoőr, Czigányi 20 korona.
2507. Krichenbaum János, földbirtokos, Nagy-Maros 60 »
2411. Kuchár Zsigmond, mozdonyvezető, Budapest 40 »
1809. Klész Márton, pinczér, Budapest 60 »
1238. Stark Illés, vonatvezető, Sziszek 60 »
393. Zsámborszky András, munkás, Kassa 30 »

Legkésőbbi, legkorábbi.

II.

Igaz örömmel tapasztaltuk, hogy lapunk előző számában ezen czim alatt hozott cikkünk a vasuti tagtársak élénk érdeklődésével találkozott. Azt a meggyőződést meritettük ebből, hogy szívesen olvassák a komoly, a száraz dolgot is, csak tanulságos és hasznos legyen. De másrészt buzdításul szolgál ez nekünk arra, hogy néha-néha ebben az irányban is kiterjeszkedjünk a magunk kis ujságjával, a szakszerű dolgok fejtegetésére.

Ezen érdeklődés folytán helyénvalónak látjuk, hogy a multkori cikkünkben elmondottakat bővebben is kifejtsük, illetve lehetőleg mindarra kiterjeszkedjünk, ami ezzel a kérdéssel szoros kapcsolatban van.

Említettük volt, hogy mi a jelentősége a legkésőbbi és legkorábbi indulási idők meghatározásának, mikor történik azok alkalmazása és milyen elvek szerint a kiszámításuk. Mellesleg megjegyeztük azt is, hogy ha az utórangu vonatnak legkésőbbi indulási ideje kiszámításánál feltételes megállóhelyek is szerepelnek, minden ilyen megállóhely révén két-két percczel toldjuk meg az utórangu vonat menetidejét.

A menetidőnek ezen megtoldása azonban nemcsak ebben az esetben válik szükségessé. Szükségessé válik akkor is, ha az utórangu vonatunknak, amelyet például Kisvárosból Nagyalu felé akarunk indítani, ezen két állomás között vagy egy megálló- és rakodóhelyen (ahol vonattalálkozást eszközölni

nem lehet), vagy egy iparvágány stb. elágazásánál kellene kezelés végett megállania. Akkor ezt a kezelési tartózkodást is hozzá kell számítanunk a vonat rendes menetidejéhez, és csak így szabad megállapítanunk annak legkésőbbi indulási idejét. A megállóhelyen való kezelési tartózkodás vagy meg van már állapítva a menetrend-könyvben, vagy a viszonyoktól van függővé téve. Ha meg van állapítva, akkor ezt adjuk hozzá a rendes menetidőhöz; de ha nincs megállapítva, jól megfontoljuk, hogy mennyi lesz a vonatnak ott a dolga és mennyi idő alatt végezheti azt el. Ezt az így megállapított időt megtoldjuk két percczel és szintén hozzáadjuk a rendes menetidőhöz.

Például: A 875. sz. utórangu vonatot Nagyaluból el akarjuk még indítani a 804. sz. előrangu vonattal szemben Kisváros állomásra. A távirónk rossz, találkozást nem adhatunk, s a 875-ösnek Nagyalu és Kisváros állomások között egy feltételes megállóhelye, továbbá egy ipartelepi kitérőn való kezelése is van. Kérdés, hogy mikor indíthatjuk el a 875-öst Nagyaluból, hogy az a rendes 804-es előtt még idejében érkezzék be Kisvárosba, de utközben a kezelését is elvégezze? A menetrend-könyvből azt látjuk, hogy a 804-es indulási ideje Kisvárosból 8 óra 57 percz; látjuk ebből, hogy a 875-ösnek legkésőbbben 8 óra 52 perczkor ott kell már lennie, ha még át akarjuk küldeni előtte. A 875-ösnek — tegyük fel — a rendes menetideje 38 percz, utközben egy feltételes megállóhely: 2 percz, összesen 40 percz; az ipartelepen való kezelés igé-

nyelni fog, mondjuk, 15 perczet, ami szintén hozzáadódik a menettartamhoz, lesz 55 perc; ehhez járul még 2 perc az ipartelepi megállás és indítás révén, kitesz az egész menettartam 57 percet. Ezt most levonjuk a 8 óra 52 perczből, marad 7 óra 55 perc. Ez a 7 óra 55 perc lesz a 875-ös legkésőbbi indulási ideje a 804-essel szemben.

Mondjuk már most, hogy a 875-öst akarnók még elküldeni Kisvárosig a 809-es előtt, amelyről nem tudjuk, rendes-e vagy sem. A 875-ösnek utközben két feltételes megálló- és egy rakodóhelye van, mely utóbbira a menettrend-könyvünk 10 perc tartózkodást szab meg. Ugyebár, meg fogjuk legelőbb is nézni, hogy mikor kellene a 809-esnek is Kisvárosba érkeznie, ha rendes volna. Azt látjuk, hogy 11 óra 07 perczkor, de nem áll meg, csak keresztül halad. Ebből látjuk, hogy a 875-ösnek tehát legkésőbb 10 óra 57 perczkor odaát kell lennie, ha még el akarjuk indítani. Menetideje lévén 38 perc, ehhez hozzáadjuk a két feltételes megállóhely révén figyelembe veendő 2—2, összesen 4 percet, továbbá a rakodóhely révén megszabott 10 percet; lesz a 875-ösnél összesen 52 perc menettartam alapul veendő. Ezt az 52 percet levonjuk a 10 óra 57 perczből, marad 10 óra 05 perc. Ez az utóbbi lesz ebben az esetben a 875-ös legkésőbbi indulási ideje a 809-es előtt.

Mindkét esetben nemcsak szigorúan meghagyjuk a vonat- és mozdonyvezetőknek, hogy feltétlenül alkalmazkodjanak ezen előre megállapított vagy kiszámított időkhöz, hanem a menetlevélbe is beírjuk nekik, hogy mikor kell a megálló- vagy rakodóhelyről legkésőbb és okvetlenül elindulniok.

Amennyiben egy állomás valamely előrangú vonatot akar elindítani, az utórangú vonatnak a feltételes megállóhelyek 2—2 percei révén meghosszabbított menettartam megtoldásait szintén figyelembe tartozik venni. Így az előbbi példából kifolyólag Kisváros a 804-est, ha a 875-ös nem érkezett be a maga rendes idejében, mondjuk 8 óra 51 perczkor, nem fogja rendesen, 8 óra 57 perczkor elindítani, noha 6 perc időköz is eltelt már, hanem ehhez a rendes érkezési időhöz hozzáadja a figyelembe veendő feltételes megállás utáni 2 percet, azután az 5 perc órákülönbözetet, tehát összesen 7 percet, és csak 8 óra 58 perczkor fogja, mint a legkorábbival, elindítani a 804-est.

Viszont tegyük fel, hogy Nagyfalut elküldte a 875-öst a 809-es előtt 10 óra 08 perczkor. Jön a 809-es, utána kellene küldeni a 875-ösnek. Mikor indíthatjuk el legkorábban, hogy utóbbi utól ne érje? A 875-ös tehát elment 10 óra 08 perczkor, rendes menetideje Kisvárosig 38 perc, utközben van két feltételes megállóhelye és egy rakodó-állomása; előbbiek 4 perczcel, utóbbi 10 perczce hosszabbítják meg a menettartamot, amely eszerintl

lesz 52 perc. A 875-ös be fog tehát érkezni Kisvárosba éppen 11 órakor, s a 809-es, amely ott keresztül halad, csak 11 óra 10 perczkor szabad, hogy szintén ott legyen. Utóbbinak 20 perc lévén — mondjuk — Nagyfalutól Kisvárosig a menetideje, amonnan legkorábban csak 10 óra 50 perczkor lesz a 875-ös után elindítható. Ez esetben a 809-esnek nem szabad a rendesnél rövidebbel mennie.

Azon esetekben, amidőn az előrangú vonat menettrend szerint nem állana meg az állomáson, de előrelátható, hogy a legkorábbi előtt haladna keresztül és menne tovább — akár utórangú ellenvonattal szemben, akár egy ilyennek a nyomában — feltétlenül meg kell őt állítani és csak a lehetőség szerint tovább meneszteni.

Az egymást követő vonatoknál a legkésőbbi és legkorábbi kiszámításánál nem szabad elfelejteni — ami kiváltképen rövid állomási távolságok mellett fordulhat elő — hogy ha egy lassabb menetűt küldünk előre és egy gyorsabb menetűt indítunk utána, vagy pedig, ha két egyforma sebességű vonatot menesztünk egymás után, nemcsak a következő állomáson való érkezési időkülönbségre (5, illetve 10 perczre) kell figyelemmel lennünk, hanem arra is, hogy az ilyen vonatok csak 10 percznyi időközben indíthatók el egymás után.

Végül még különösen hangsúlyozandónak tartjuk, hogy olyan esetekben, amikor egy vonatot a legkésőbbi indulási idővel akarunk elindítani, nagyon jól megfontoljunk minden olyan körülményt, amely annak a vonatnak rendes menetét hátrányosan befolyásolni alkalmas lehet. Ha a vonat megterhelése igen nagy; ha a mozdonyvezető állítása szerint a mozdony nincsen teljesen kifogástalan állapotban; ha a szén rossz; ha erős ellen- vagy oldalszél fúj; ha zuzmarások, jegesek a sinek; ha erősen havazik vagy különben is feltehető, hogy a vonalon havasak a sinek; ha nagyobb emelkedésű vonalnak indítjuk a vonatot s az időjárás esős, a sinek nyirkosak: a vonatunkat óvakodni fogunk a legkésőbbi szerint elküldeni, mert nincs meg a megnyugvásunk arra nézve, hogy bírja-e majd a rendes menetidőt betartani. Tudjuk másrészt, hogy az órák is sokféleképen járnak. Egyik siet, a másik késik. Már most, ha a legkésőbbi szerint akarunk elindítani egy vonatot, mindig annak az órája szerint fogunk indítani, akié legjobban siet; ha ellenben a legkorábbi szerint akarunk meneszteni egy vonatot, annak az órája szerint indítjuk, akié a legjobban késik. . . .

Hogy miként járunk el a találkozások megállapításánál a távirati értekezés lehetősége esetén, arról más alkalommal szólnunk.

Temesváry Alajos.

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

A hó haszna a természetben. Az emberek általán véve azt gondolják, hogy a hónap nincsen egyéb jó tulajdonsága, minthogy meleg takaróval látja el a földet és ekként megóvjá az őszi vetéseket, meg egyéb, kint telő terményeket a kifagyástól. No meg, hogy vigan szánkázhatik rajta az ember, feltéve persze, hogy nagyon szánkója. Amde újabb és beható vizsgálatok kétségtelenné tették, hogy a hónap nemcsak ezt, hanem még más és fontosabb hasznát is látjuk a téli hidegekben. Így elsősorban a talaj átnedvesítése az, ami áldásossá teszi a havat, kivált a gazdákra. Ez az átnedvesítés, bármilyen hihetetlenül hangzik is a dolog, sokkal jobb, sokkal alaposabb, mint bármilyen esőnek a hatása. Mert míg az eső hamarosan megitatja a földkéreg felületét, azután mindjárt lefolyik, miáltal az eső mennyiségének csupán egy ötöd egészen egy tizenketted része válik javára a szomszoros földnek, addig a hó által szolgáltatott vízmennyiségből hétszer-nyolcszor annyi szívárog be a föld mélyébe. Ez magyarázza meg azt a régi tapasztalati tény, hogy nincs az a nedves nyár, amelyik ki tudná pótolni a hónap nagyon hiányos tél által okozott rossz termést. Vannak egyes vidékek, amelyek terméketlenek voltak és terméketlenek maradnak a tavaszi és nyári rendszerint kevés hó esik arrafelé! A hó azonban nemcsak itatja a földet, a talajt, hanem trágyázza is. Ami por, füst, alig látható hulladékreszecskek, korom s több efféle a levegőben csak lebeg, azt a hulló hó mind magával ragadja és viszi le a földre. Mindazt az anyagot, ami táplálja a talajt és amit az esők, kivált a záporok, csak lemosnak róla, mindazt a hó hihetetlen mennyiségekben hordja megint oda, ha ezt a folyamatot szabad szemmel nehéz is mindjárt észrevenni. Még a humusz-képződéshez annyira szükséges szénenyt is az viszi magával a levegőből a földre.

A két idegen. A jó Istenke egyszer egy nagy bált rendezett a mennyországban. Erre a bálra csakis az *Erények* voltak hivatalosak, minden más népség ki volt onnan zárva. Ahogy a multság megkezdődött s az *Erények* hófehér köntöseikben, ragyogó szemekkel, egymásután jöttek befelé a bálterembe, mindannyian, mint régi jó ismerősök üdvözölték egymást, örültek egymás látásának. Jött a Becsületesség, jött az Igazság, az Emberszeretet, a Vallásosság és még sokan mások. Egyszerre a jó Istenke észreveszi, hogy a multság közepette két Erény egészen ismeretlenül megy el egymás mellett. Oda siet, kézen fogja az egyiket is, a másikat is és kölcsönösen bemutatja őket egymásnak: »Ez a Jótékonyosság, ez pedig a Hála. Hát ti nem ismeritek egymást?» — »Bizony eddig nem ismertük. — volt mindkettőjüknek az egyhangú felelete.

A színész orvossága. Volt egyszer egy nagyon híres színész. Ez az ur nemcsak a doktor számláit nem szerette fizetni, hanem még kevésbé szerette a preskribált orvosságokat beszédni, úgy hogy a kezelő orvosának gyakran cselhez kellett folyamodnia,

hogy bevegyen valamit. Egy izben Szokratesz görög böles szerepét játszotta az egyik szindarabban, akit tudvalevőleg méregpohárral küldtek ellenségei a másvilágra. Előadás előtt megparancsolta a színházi embereknek, hogy neki jóféle ürmösbort töltsenek majd a poharába. Mikor azonban idáig jutott a darab és ő éppen ajkaihoz emeli az állítólagos méregpoharat, egy erős orvosságnak a szaga üti meg az orrát. Szeretné menten földhöz vágni az egészet, de nem teheti, mert a közönség szülten lesi minden mozdulatát, minden pillantását és mert a szerep még azt is előírja, hogy kiürítés után a méregpoharat felfordítsa és így mutassa meg hóhérainak. Nagy kinnal és keserűséggel megitta hát az egész orvosságot, miközben a közönség riadó tapsokban tört ki, mert annyira természetesen még sohasem látta őt játszani. A színész azonban nem bocsátotta meg a doktornak ezt a mediczina-beadást soha, és még halála után is megboszulta magát, mert a végrendeletben mindenről gondoskodott, csak a doktor számlájáról nem.

Kínai publikum. A németek első fegyveres fellépésének Kinában tudvalevőleg az volt az oka, hogy a kínai csócselék 1897. december elején San-Tungban hét német misszionáriust megölt és felkoncizolt. Erről az érdekes kínai publikumról egy utazó a következőket írja:

Csunya csócseléknép ez a San-Tung tartománybeli, nem olyan békeszerető, mint a délkinai, hanem rakoncátlan, veszekedő és rosszindulatu. Igen sok vándorol ki közülök a mandsu-földre, de tiz százaléka ott is a bakó kezén pusztul el. Amelyik megmenekül a pallostól, az leginkább haramiává lesz és a hegyek, sziklák közt kóborolva, kegyetlenül és gyáván pusztítja el az arra vetődő kereskedőket. A nagyvárosok kórházainak és szegényházainak töltelékai szintén nagy részt San-Tungból kerülnek. Mandsuországnak egy nagy városában, Mukdenben volt alkalmam látni egy ilyen szegényházat, éppen amikor a koldusok kifelé jöttek az ebédre. Ilyen látványról igazán nem volt fogalmam. Tíz fokos hidegben, teljesen meztelenül jöttek elő ezek az alakok. Fekélyekkel borított szörnyetegek, irtózatos, rongyokba burkolt nyomorékok, emberi formájukból tökéletesen kivetkőzött rángatózó feltestek, hülyén röhögő bolondok és minden, ami utálat, fürtelem és döglelet, az itt van. S ezek az alakok, ezek az álomriasztó rémek még élni vágnak! Sőt, amint az udvaron láttam, egymástól korlással elválasztott helyeken ülnek, felügyelet alatt, mert különben összemarakodnának az ételen, mint a kóbor ebek. Nem született nyomoréknak egyikük sem, hanem a rettentő kínai igazságszolgáltatás tette valamennyit csonkává, nyomorékká és hülyévé.

HIREK MINDENFELŐL.

A budapesti máv. altiszti kör szombaton, ez évi február hónap 2-án tartja meg farsangi tánczestélyét a Központi Katholikus Kör dísztermében (IV. ker., Molnár-utca 11 sz.). Az estély tiszta jövedelme az altiszti kör könyvtára javára fog fordíttatni.

A munkácsi máv. altiszti kör saját könyvtára javára szombaton, ez évi február 2-án, az ottani »Csillag«-szálló dísztermében zártkörű tánczvigalmat rendez.

Fejérváry Géza báró m. kir. honvédelmi miniszter az elmúlt napokban egy életveszélyes operáción ment keresztül. Gyuladérosos gennyedése támadt a vakbél mellett, és ha fel nem vágják a hasát és el nem távolítják a gyuladérosos kinövést, menthetetlenül a halál fia lett volna igen rövid időn belül. Nevezetes ebben a dologban az, hogy maga a mi jó királyunk hozatott egy híres berlini sebész-tanárt az ő kedves emberének betegágyához.

Az aradi vértanúk kivégzési helyén jelenleg csak egy egyszerű emlékkő áll. Nagyobb emlékmű létesítése vagy a vesztőhely illő rendezése azért nem volt eddig lehetséges, mert a birtok, amelyen a vesztőhely fekszik, egy nyugalmazott osztrák őrnagyé, aki persze kevés gondot fordít arra, hogy ezt a minden magyar embernek szent helyet illően gondozza. Ismételten tettek neki ajánlatokat, hogy adja el azt a néhány hold földet, ami a vesztőhely körül van; megtagadta a kérést. Most végre, miután az országos és az aradi honvédegyesületek vették kézbe a dolgot, az őrnagy ur hajlandó volt legalább szóba állani velük. Kijelentette ugyanis, hogy átengedi a területet, de csak úgy, ha az egész 140 holdat megveszik, ami ott az ő földje és holdjéért fizetnek neki 900, szóval kilencszáz forintot! . . .

Emberbe ojtott vadállat. Zimonyban a napokban egy csavargót fogtak el, valami Marics Pál nevezetűt, mert nagy volt a gyanu, hogy ő volt az, aki Deésen egy öt tagból álló családot gyilkolt meg. Becsúzták a járásbíróság börtönébe. Este, mikor a börtönőr belépett a cellájába, azt egy vasdarabbal úgy fejbe ütötte, hogy szörnyet halt. Azután kiment a cellából, de mert a kapun nem bírt kimenni, betért a börtönőr lakásába a kulcsokért. Itt megölte a börtönőr feleségét, három gyermekét és egy leányt, aki látogatóban volt ott éppen. Azután a gyorsvonat egyik kocsijára ugrott fel és átment Belgrádba, de a pályaudvaron elfogták. Mindjárt bevallotta, hogy a deési gyilkosságokat is ő követte el.

Víz alatt járó hajó. Már ilyen is van. Franciaországban egy tengerésztiszt készített egy ilyen hajót, amelylyel egész huszonöt méter mélységre lehet a víz alá ereszkedni. Formája olyan, mint egy szivaré. Csavarok hajtják, melyeket a hajó belsejében elhelyezett villamos battériák hajtanak. Tizenhat óráig bír egyhuzamban a víz alatt megmaradni, ahol igen gyorsan és biztosan mozog. A tetején egy nagyon lapos kis tornyocska van, roppant erős üvegablakkal, a honnan a kormányos vagy a parancsnok mindig megfigyelhetik, hogy mi történik a hajó körül, mert még a tengert is meg tudják bizonyos távolságig világitani.

Megfagyott cigányok. A múlt heti nagy hidegekben történt. A csendőrök elfogtak egy tizenkét tagból álló cigánycsapatot és behajtották Tökésre,

ahol más börtön híján a községházának istállójába csútkák be őket. Amde reggelre a cigányok mind megszöktek. A csendőrök egy órajárásnyira találták meg őket a falutól, az országút árkában. Rakásra voltak összebujva és egytől-egyig már — megfagyva.

Az időjárás a legnagyobb hidegből hirtelen tavaszra csapott át országszerte. Az átmenet annyira gyors és váratlan volt, hogy a Dunántul, Nagy-Kanizsa tájékán 21-én valóságos égiháború tört ki, villámlással, dörgéssel, záporosóval. Előző napon pedig ugyanott még 10 fok volt a hideg. A kemény fagyok éppen három hétig tartottak, majdnem megszakítás nélkül az egész országban.

A mai gyermekek. Kopasz János garadnai pályafelügyező elnadrágolta a tíz éves fiát, mert az ifiur valami rossz fát tett a tűzre. A gyerek erre kapta magát, bement atyja szobájába, levette a falról a revolvert és fejbe lőtte magát. A golyó egészen szétroncsolta a koponyáját és persze rögtön szörnyet halt. — Ezek a mai gyerekek.

Meghalt az angol királynő. Viktória Alexandra angol királynő, az Indiák császárnője, a legnagyobb világbirodalom uralkodónője, kedden, f. hó 22-én, esti 6¹/₂ órakor meghalt osborne-i kastélyában, nyolcvankét éves korban. Mint tizenhat éves leány lépett az angol trónra és közel tízvanhat évi uralkodása alatt vált a brittek birodalma olyan nagygyá és hatalmassá, amilyen az jelenleg. Ő is elmondhatta magáról, miként valamikor Fülöp, a spanyolok királya, hogy országaiban sohasem nyugszik le a nap. Hanem ehhez a világhatalomhoz egy tenger kiontott embervérnek a sötét emléke tapad. Néptörzsek kiirtása a föld színéről, népfajok irtózatossá kipusztítása, elnyomása volt az ára ennek a nagy hatalomnak . . . Most, hogy élete alkonyán annyi megaláztatást, oly súlyos anyagi és erkölcsi vereségeket kellett látnia ennek a hatalmas asszonynak, megtört benne a lélek. Azzal a tudattal megy a legfelsőbb bíró ítélőszéke elé, hogy minden erő, minden vagyon és gazdagság hiábavaló ott, ahol az Ur szava szól: Legyen igazság a földön . . .

Az angolok politikai viszonyaiban a királynő halála aligha fog nagyobb változásokat előidézni. Ott az uralkodó nem kormányoz, csak uralkodik. A politikát a miniszterek, a kormányok csinálják — a háborukat is. Így tehát meg fog maradni továbbra is a bur meg a kínai háború. Az új angol király különben Albert Edward, az elhalt királynőnek legidősebb — jelenleg 62 éves — fia.

Hogyan állanak a háborúk? Ugy a délafrikai, mint a kínai hadműveletek kevés hírt adtak világgá az elmúlt héten.

Délafrikában most is a régi nóta járja, hogy a burok — már a mint az angol jelentések mondják — mindig visszavonulnak, de előbb mindig jól elverik az angolokat. (Ezen utóbbi dologgal az angolok már nem dicsekszenek.) De Wett bur generális különben egy új módját találta ki annak, hogyan szöktessen haza minden angol katonát a háborúból, aki a kezei közé kerül. Ugyanis, ami angol katonát az ő emberei elfognak, azok mindegyikének a karszája éteti be ezt a három betűt: D. W. O. (De Wett's Own = De Wett jobbágya). Már most azt mondja az ilyen katonának: »Látod fiam, elfogtalak, nem bántlak, pedig agyon is lövethetnélek, fel is akaszthatnának. Ehelyett csak a bőrödbe étettem belé azt, hogy az én jobbágyom vagy. Ezt innen, amíg élsz, semmi víz le nem mossa, semmi kés ki

nem kaparja. Hanem ha én téged még egyszer magam előtt látlak ebben a háboruban, ha katonáim elfognak és idehoznak, esküszöm neked, hogy rögtön agyonlövetlek. És most elmehetsz, fiam.« — Azt mondják, hogy nincs az az angol katona, aki úgy járva, többé puskát fogna a burok ellen; inkább világgá szökik.

Kinában, miután már elég volt a vérontásból, az európai katonák egymással szemben kezdenek vitézkedni, hogy ki a legény a gáton. Bizonyosan unatkoznak, szegények. Napirenden vannak a panaszok, hogy nem tisztelik egymásnak a zászlaját, nem becsülik meg egymásnak a nemzetiségét. Ugyannyira, hogy Waldersee gróf, a főfőtábornok, szigorú rendeletet volt kénytelen kiadni emiatt a parancsnokoknak. A kinézerek még megérik azt a páratlan látványosságot, hogy az európai embersé-

ges vitézek ott ő náluk kapnak hajba egymással — az európai kultúra és civilizáció legnagyobb dicsőségére.

Gyilkos katona. Londonban a héten az angol királyi tüzérség egy káplárja, aki csak három hét előtt jött haza a délafrikai harcztérről, egy élteőbb uriemberrel és egy nővel együttesen utazott a vasuton. Mikor közel jártak a vonat végállomásához, a katona kihuzta revolverét és szó nélkül agyonlőtte az öreg urat, azután teljesen kifosztotta a zsebeit. Az asszony kiáltozni kezdett persze, de ezt is agyonlövészel fenyegette, s ahogy a fenyegetés nem használt, tényleg az arczába lőtt, de csupán súlyosan megsebezte. A vitéz burverót (?) a pályaudvaron sikerült lefűlelni, még mielőtt megszökhetett volna.

SZÉPIRODALMI RÉSZ.

LYDIA.

(Folyt.)

— Irta: **Galicin Dimitrij herceg.** —

— Nem igen. Tudja, hogy külföldre utazom, minthogy ő küldött nekem utlevelet, azzal a levéllel együtt, melyről anyám szolt önnek. Mondja meg neki, hogy nem akarom őt többé látni, de támogatni fogom őt, feltéve, hogy szerződtenek, a mihez persze semmi kétség sem fér.

— S ha nem akadok rá az ön férjére? Ön már egy hónap óta nem látta őt?

— De hát hol lehetne, ha nem Pétervárott? Bizonyosan rá fog itt akadni!

Az első csengetés hallatszott. Kimentünk a perronra. Elhelyeztem a hölgyeket egy kupéban. Nem volt sok utas és valószínű volt, hogy Varsóig legalább igen kényelmes helyük lesz.

— Irjon nekünk gyakran — mondá a hercegné. — Valószínűleg soká nem fogjuk önt látni és nagyon kellemesen fog esni, hogyha egy oroszról hallunk oroszországi híreket. Ön tudja, hogy én most legelőször megyek külföldre s nem igen huz oda a szívem.

— Igen, igen, mondá Lydia is — irjon gyakran. Tudassa velünk, ha beszélt férjemmel. Nagyon kíváncsi vagyok, mit csinál most.

A hercegné könyes szemekkel vett tőlem bucsut. Nem birt többet egy szót sem szólni.

A vonat fűttengett, aztán megindult és a kocsik lassan kigördültek a pályaudvarról, aztán mind gyorsabban és gyorsabban futottak tova s eltűntek egymásután, úgy hogy végre csupán egy folyton kisebbedő, füstölő négyszög volt a messzeségben kivehető.

X.

Másnap kora reggel elindultam Akatoff keresésére.

Mindenekelőtt a bejelentő-hivatalba mentem, a hol tudatták velem, hogy Akatoff nevénel meg van jegyezve, hogy nemrég elhagyta a várost. Kénytelen voltam tehát ismerőseinel tudakozódni utána. Lehet, hogy nem távozott Pétervárról s csak azért híresztelte ezt, hogy hitelezőit tévutra vezesse.

Mindenekelőtt Schewezánhoz mentem.

Az ordonnáncz, aki ajtót nyitott, azt mondta hogy ő excellenciájánál éppen most tesz látogatást az orvos, tehát várnom kell. Megkértem az inast, hogy adja át névjegyemet a tábornoknak s aztán helyet foglaltam egy kabinetben.

Ebben a kis szobában semmi sem mutatott a házigazda harcziás foglalkozására. A falakon csupán női arcoképek lógtak. Egy asztalon a sarokban agyagszobor állt, mely mosolygó bachansnót ábrázolt.

— Ő excellenciája kéreti, kegyeskedjék hálószobájába lépni — jelenté az inas.

Beléptem a hálószobába. Schewezán egy széles ágyon feküdt, fejét óriási vánkosok közé temetve. Egy fekete haju, piros ábrázatu fiatal ember épp azzal foglalkozott, hogy ő excellenciája tagjait erősen megdolgozta. A tábornok, úgy látszik, még mindig bizott a masszárs-kurában.

— Ah, ön az — szolt Schewezán. — Nem birtam először kitalálni, hogy kicsoda. Boesánat, hogy ebben az öltözetben s ebben a helyzetben fogadom, de férfiak közt ez nem tesz semmit . . .

— Oh nem — felelém. — De talán zavarom önt?

— Nem, nem — viszonzá Schewezán. — Ez itt csak a masszöröm, egy svéd doktor. A masszárs nagyon jót tesz nekem. Az orvos azt mondja, hogy két év alatt teljesen visszanyerem egészségemet.

A masször folytatta munkáját s a legkevésbé sem engedte magát jelenlétem által zavartatni.

— Egy bizonyos ügyben jöttem . . .

— Micsoda ügyben? Ha azokról a jegyekről van szó, melyeket aláírtam . . . akkor . . .

A tábornokot hirtelen erős köhögési roham lepte meg.

— Nem — siettem őt megvigasztalni. — Csak felvilágosítást szeretnék öntől valakire vonatkozólag, a kit gyakrabban láttam az ön társaságában.

— Ah . . . ah . . . ön Nanáról beszél? Tényleg emlékszem, hogy nagyon tetszett önnek, midőn együtt voltunk abban a vendéglőben . . . az »Arkádiában« . . .

— Ön téved, tábornok ur . . . Én nem ismerem Nanát s nem ebédeltem soha önnel az Arkádiában.

— Mit nem mond? De én nagyon jól emlékszem rá. Ön akkor egy tükröt is eltört . . .

— Soha életemben. Nem tudom, hogy jut önnek

eszébe ez a história. Azt jöttem öntől kérdezni, nem tudja-e, hol van Akatoff?

— Akatoff? Micsoda Akatoff?

Iparkodtam, a mennyire lehetett, személyleírását adni Akatoffnak s eszébe juttatni a tábornoknak, hogy mikor volt ő Akatoff társaságában.

A tábornok elgondolkozott s ismét a vánkossokba temette a fejét. Az orvos befejezte a gyúrását és most a keze élével kezdte ütögetni a tábornok hátát, mintha hust vagdalna.

— Hohó, megvan! — kiáltá hirtelen Schewezán. — Az az Akatoff, a kít Plevnánál megölték?

— Dehogy, — felelém — hisz még a mult évben önnel együtt volt Taluschin grófnénál, a hol huszonötezer rubelt vesztett.

— Furcsa, ön bizonyosan csalódik, én nem ismertem más Akatoffot — mondá a tábornok. De aztán hirtelen örömtelen felkiáltott: — Most már emlékszem! Akatoff Boris! Egy nyurga legény, a ki mindig pózolt! . . . Nemrég megnősült, azt hiszem.

— Igen, arról van szó. Hol van most és mit csinál?

— Hogy hol van? Nem tudom. Honnét tudjam azt? Már régóta, nagyon régóta nem láttam. Hisz mondom önnek, hogy megölték Plevnánál.

Megértettem, hogy ettől az emberi roncsból nem tudok meg többet s bucsut vettem tőle.

— Elmegy ma este a Mihály-színházba? — kiáltott utánam a tábornok, mikor már a kilincset fogtam. — Egy új operettet adnak: »A bőregér« . . .

Elmentem Dorogobujszky lakására, szilárdul eltökélve, hogy csak a legvégső esetben fordulok Arzénhez.

A fiatal herczegnek butorozott lakása volt a nagy Morskáján. A herczeg komornyikja azt mondta, hogy ura még alszik. Az órára tekintettem: elmúlt egy óra.

— Hány órakor szokott az ura felkelni? — kérdém.

— Az nem bizonyos. Néha négykor, néha este kilenczkor.

Nem volt kedvem még egyszer jönni. Megmondtam tehát a komornyiknak, hogy keltse fel a herczeget, mivel fontos ügyben kell vele beszélnem.

A komornyik nem ellenkezett.

Az első szoba, mely szalonnak szolgált, egészen az ily bérlakások módján volt berendezve. Mindenütt ugyanazokat a szőnyegeteket, ugyanazokat a butorokat, ugyanazokat a színnyomatós képeket látja az ember.

Egyenesen a hálószobába mentem.

Dorogobujszky karjára támaszkodva aludt és lassan horkolt. Finom, csipkés ing volt rajta, mely szabadon hagyta nyakát és karjait. Lába kinyult a takaró alól s láttam, hogy bokája fölött karpereczet hord, melyet nem láttam rajta aznap, mikor nőnek öltözött. Az éjjeli szekrényen egy egész doboz- és flacon-gyűjtemény volt, melyet a herczeg nyilván toalettjénél használt.

Egy párszor megráztam őt, de nem ébredt fel, végre erősen oldalba löktem. Erre aztán lassan felnyitotta a szemeit, majd a száját, bámészan rám tekintett s végre befordult a falhoz s újra horkolni kezdett.

— Herczeg, — kiálték rá — ideje már, hogy felkeljen.

Egy nagyot sóhajtott, utána újra megfordult

s anélkül, hogy szemeit felnyitná, csak ennyit mondott:

— Mi akar ez lenni?

— Okvetlenül beszélnem kell önnel — vizonzám. — Bocsánat, hogy felébresztettem, de nagyon sürgős az ügyem.

Végre felébredt.

— Ah, ön az? — mondá, nagyot ásítva. — Mi történt?

— Semmi különös. Csak azért jöttem, hogy felvilágosítást kérjek öntől s azért keltem fel, mert nagy szükségem van erre a felvilágosításra.

— Miről van szó?

A herczeg felült ágyában, kezeit térdei köré fonta s úgy nézett reám.

— Nem tudja, hol van Akatoff?

— Akatoff? — kérdé álmos hangon. — Melyik Akatoff?

— Akatoff Boris, — felelém — én nem ismerem mást.

Reggel óta kemény próbára tettem türelmemet s már kezdtem nagyon rosszkedvű lenni.

— Ah! — kiáltá hirtelen — az a modortalan ember!

— Tudja ön, hogy hol van?

— Nem én. Elpazarolta egész vagyonát Bolond egy ember. Most már nem látjuk őt. Azt hiszem, a felesége elhagyta.

— Nem tudja legalább, hogy Péterváron van-e?

— Honnét tudjam azt? Lehet, de én már rég nem láttam. Hitelezői mindenét elvették, a miye volt; csak ennyit tudok. Miért kérdezősködik felőle?

— Sürgős, nagyon sürgős beszédem lenne vele.

— Ha talán valami adósságot akar nála behajtani, akkor ne fáradjon. Nem volt már egy fillérje sem, különben láttuk volna őt. Mással nem szolgálhatok?

— Nem — felelém. — Isten önnel s bocsásson meg, hogy felébresztettem.

— Nem olyan nagy baj, majd elalszom megint — felelé Dorogobujszky.

S nyomban megfordult s behunyta szemeit.

Nem volt más módom, el kellett mennem Arzénhez, bármennyire ellenszenves is volt előttem ez ut.

A millionos otthon volt. Alig vezetett inasa a pompásan berendezett szalonba, már megjelent Arzén is.

— Ah, jó napot! — kiáltá. — Egy évszázad óta nem látalak. Foglalj helyet, kérlek.

— Csak egy pillanatra jöttem; valami felvilágosítást kérek.

— Mit?

— Nem tudod, hol van most Akatoff?

Arzén, a ki ép le akart ülni, hirtelen felgyenesedett.

— Akatoff? — mondá, miközben a mosoly arcán egyszerre a gyűlölet kifejezésének adott helyet. — Mit érdekelhet engem az az ember? Hogy tudhatom én, hogy hol van?

— Hisz jó barátok voltatok; mindig együtt látott benneteket az ember; azt hittem, hogy tőled megtudhatom czimét.

— Már vagy huszan, huszonöten keresték ugyane czélból. Mintha bizony felelős volnék az ő tetteiért!

— Tehát nem látod őt többé?

— Nem. Miért is, azaz hogy honnét is tudjam én, mi lett belőle? Sok ilyen bolond van Péterváron.

— Nem volt nálad, a mióta lefoglalták butorait?
 — Nem. De minek akarod ezt tudni?
 — Pénzt kell neki átadnom.
 — Sokat?
 — Nem, csak egy potomság, a mivel tartozom neki s a mit most vissza szeretnék neki fizetni.
 — Nem tehetek semmit. S mit csinál a büszke Akatoffné?

Daczára, hogy Arzén e kérdésnél lehetőleg közönyös hangot akart erőszakolni, észrevehető volt, hogy mérgeződik.

— Tegnap külföldre utazott anyjával — mondám.

— Ah! — kiáltott fel Arzén meglepetten. — Hová ment? — kérde aztán.

— Nem tudom. Azt hiszem, Olaszországba. A hölgyeknek még nem volt megállapított tervük.

Arzén magához tért ámulatából s most szabad folyást engedett dühének.

— Bezzeg csinos egy familia! — kiáltá. — A férfi elpocsékolta vagyonát s aztán eltűnik, az asszony pedig fogja magát és külföldre megy. Nyilván szégyelik mutogatni magukat. Különben jól is teszik. Mindenki csak a magafajtája közt s vagyona szerint éljen. Péterváron nem imponál senkinek, ha valaki bolondokat tesz s Akatoff azt hitte, hogy ez a szabály ő reá nem áll! Akatoffék az utóbbi két évben ugyancsak feltűnést keltettek! Ám viseljék el most a következményeket! Hiszed-e, ha mondom, hogy egy cseppet sem sajnálom őket! Sőt ellenkezőleg, modoruk fellázított s csaknem örülök, hogy megkapták büntetésüket.

— Meghiszem neked, mert hisz te okoztad balsorsukat, csakhogy csalódtál számításodban.

— Mit akarsz ezzel mondani? — kérde Arzén, kutató szemmel nézve szemembe. Meglátszott, hogy nem volt elkészülve megjegyzéseimre.

— Azt te magad tudod legjobban — vizonzám és hidegen köszöntve őt, eltávoztam.

Az utczára érve, azt kérdeztem magamban, mit tegyek most. Egészen hiábavaló dolog lett volna Akatoff többi barátjait felkeresni; azoktól sem tudtam volna meg semmit. Legfeljebb tán Lizin...

Elhatároztam, hogy elmegyek Lizinhez, de minthogy nem tudtam a lakását, újra a bejelentő hivatalba mentem.

A bérkocsit, melybe ültem, igen komiszló húzta s a kocsizásnak a Kirotsnájától a Sadowajáig nem akart vége szakadni. Az erős szél jeges esőt és olvadó hópihéket csapott arczomba.

A Sadowajában nagyon élénk volt a forgalom és a kocsik csak nagy nehezen jutottak előre. A szél egyre fagyosabb és hevesebb lett. Végre közelébe jutottunk annak az épületnek, a melyben a bejelentő-hivatal volt.

Hirtelen a meglepetés kiáltása tört ki belőlem. Ugy tetszett, mintha a tömegben, mely a Sennaje bódéi körül tolongott, észrevettem volna Akatoffot.

Ő volt az valóban, de nagyon megváltozott, lesoványodott, beteges kinézésű és rongyos öltözetben.

Megállítottam a kocsist, kifizettem az utat s Akatoff után rohantam. Nem vett észre, mert figyelmét lekötötték azok a fehér kenyerek, melyeket egy fucska árulgatott.

— Akatoffi ur! — kiáltottam utána, midőn körülbelül öt lépésnyi távolban voltam tőle.

Élénken visszafordult s midőn engem megpil-

lantott, egész testében megremegegett és meg akart szökni, de én utolérem s megragadtam karját.

— Hová megy? — kérde. — Hallgasson meg, okvetlenül beszélnem kell önnel.

Menekülni akart előlem, de nem volt ereje hozzá. Nagy tömeg verődött össze körülöttünk s várta, mi lesz a dologból. Bámulták, hogy egy jól öltözött ur mikép állhat szoba egy lesoványodott, elzüllött, toprongyos alakkal Akatoff ruházata piszkos és rongyos, inge csaknem fekete volt, czipói feslettek s kalapja összetöredezett. S úgy állt előttem, mintha azt várná, hogy azonnal megverem.

(Folytatása következik.)

Olvasóink figyelmébe ajánljuk a következő könyveket:

Vasuti élet.

— Irta: **Temesváry Alajos.** —

1.

Ebben a művében szerző keresetlen egyszerűséggel, de megrázó színekben festi a vasuti életnek fáradsalmait, kinlódását, nehézségeit, de különösen ezernyi veszélyeit, s a történetek, melyeket itt elmond, igazán megható részleteket tárnak fel az olvasó előtt ebből a ritka nehéz életből. A könyv annál értékesebb, mert szerző a benne szereplő embereket mind ismerte, a velük történt borzalmas eseményeket részben közvetlenül is megfigyelte. Aki elolvasta ezeket a történeteket, az más szemmel fogja nézni a vasuti embert és más véleménynyel lesz annak szolgálata felől. A könyvet tagjaink le szállított árban, 60 krajczár beküldése mellett rendelhetik meg kiadóhivatalunkban.

2. Most jelent meg a

Bumli.

— Irta: **Temesváry Alajos.** —

Lapunk szerkesztőjének ezen újabb könyvéről elég annyit mondanunk, hogy aki a vasuti életnek derűs oldalait, kacagató fonákságait is meg akarja ismerni, az olvassa el a Bumlit. Nem fogja sajnálni sem a fáradságot, sem a pénzt, amit reá fordított. Csak arra a néhány vig dologra kell utalunk, ami lapunkban a szerző tollából eddig megjelent és mindenki tisztában lesz azzal, hogy jó könyvet kap pénzeért. Ára *egy korona*, mely lapunk kiadóhivatalához küldendő be.

Aki egyszerre rendel meg mind a két könyvet, azokat összesen két koronáért kapja.

E két könyvnek nem volna szabad hiányoznia egy vasutas házában sem.

3.

Csitt-csatt.

— Irta: **Csitt.** Fordította: **Csatt.** —

Igen mulattató, pikáns novellafüzér. De csak felnőttek számára íródott. Bolti ára 3 korona, a »Kitartás« tagjai ellenben 2 korona beküldése ellenében rendelhetik meg kiadóhivatalunknál.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

T. G., Fűzes-Abony. Üzenet megjött. A dolog korántsem áll úgy, ahogyan ott felfogják. Felvilágosítás menni fog, addig is személyes találkozás a mondott határidőben.

K. Z. mozdonyvezető, Budapest. Nem határoz, hogy milyen betegségben hal meg az asszony (csak öngyilkosság ne legyen); a halálsegély a férjnek már a második tagsági évtől kezdve folyósítatik.

4571. sz. Tévedésben van. A szerkesztőség, mint ilyen, nem vezetője az egyesületnek és nem intézi a tagok ügyeit. Ez a tisztség kizárólag az elnökségi hivatal feladataihoz tartozik, amely elnökségi hivatal az egyesület lapját illetőleg csak a maga felügyeleti és ellenőrzési jogát gyakorolja, ügyelve arra, hogy a lap igazi szószólója legyen az egyesületnek, és olyan szellemben vezettessék, amely szellem mindenképen megfelel a tagok érdekeinek. A szerkesztőség maga áll — egy egész emberből. Ez az egy ember a felelős szerkesztő maga, aki összeállítja a lapot, kiválogatja és — ha szükséges — megkeféli a beérkezett kéziratokat, s az egyesület vezetőségétől nyert adatok és irányelvek alapján szerkeszti meg a hivatalos részeket. No meg néha, amint látni méltóztatott, ir is valamit. És tudja, hogy miért végzi minálunk csak egy ember ezt a sok dolgot? Csupán azért, mert mi nem vagyunk az az egyesület, amelyet csak azért alapítottak és tartanak fenn, hogy minél több ingyenélő mennél busásabb fizetést rakjon zsebre a szegény emberek filléreiből — lehetőleg semmi munkáért. Abban nyugodt lehet, hogy akik ennek az egyesületnek dolgait végzik, azok egytől-egyig alaposan megdolgoznak ott a jó ügy érdekében.

Zakariás Dénes, Kolozsvár. [Kérdése éppen alkalomszerűen jött. Mai lapszámunk segélyezési kimutatásában ott fogja látni Fülöp Béla tagtársunknak kártalanítása ügyét. Neki, szegénynek, az a baja esett, hogy szolgálat közben elszerencsétlenül és jobb lábát vesztette, amelyet térden felül kellett elvágni. Hát ez egy részleges jellegű, de állandó természetű baleset, mert Fülöpnek csupán részbeni, de állandó, az egész életre kiható munkaképességi korlátozásával függ össze. A kártalanítás eszerint jogos lévén, minden kifogás nélkül folyósított is, még pedig a munkaképesség korlátozásának arányában.

Hű tagtárs, Somogy. Az egészen más biztosítás. Igaz hogy ugyanannyit fizet, mint itt, de csak egy esélyre biztosít és azzal vége. Holott minálunk három, sőt négyféle esélyre szól ugyanolyan feltételek mellett, azonkívül egy hasznos és szórakoztató hetilapot kap, és, ha netán erre is rászorulna az életben, ingyen jogsegélyt.

Zöldi J. Bizony nem lehetetlen dolog az ilyesmi. Gróf Sándor Móriczról, a híres lovasról beszélnek a régi krónikák a következő históriát: Sándor gróf éppen lovaglásból tért haza, amikor jelentik neki, hogy a vén kertésze megbetegedett és már az utólját járja. Egyet gondolt és

csak amugy, lóháton állított be a haldoklóhoz, akit ő más-különbén nagyon szeretett. A beteg anyyira megjedtt ettől a váratlan és még inkább szokatlan vizittől, hogy másnapig — egészséges lett, mint a makk.

4717. *Józsefváros.* Erre is csak azt mondhatjuk, amit Deák Ferencz mondott egykoron: A filozófia olyan, mint a só. A só maga ugyanis nem arra való, hogy megegyük; de minden ételben szeretjük, ha van. — Az érdeklődésért különben szívélyes köszönet. Többet személyesen.

Kerekes András, Debreczen Küldött 9 korona 70 fillért köszönettel nyugtázzuk, megfelelően elszámoltuk. — *Schmotzer József, Muzsla; Ifj. Gönczy Károly, Szatmár; Hlód József, Kispeszt.* Elkönyveltük december hónapra. — *K. Nagy Domokosné, Zilah; Györki János, Karczag.* Elszámoltuk január és február hónapokra. Az új tagra vonatkozó szíves intézkedését kérjük. — *Kiss Péter, Győr.* Főlölege van 10 fillér, mert tagsági díja havonként nem 3 korona 50 fillér, hanem 3 korona 40 fillér. Hátralékos részleteit várjuk. — *Aradi Ferencz, Uj-Pest.* Lakváltozást keresztül vezettük, hátralékát kérjük rendezni. — *Fási Balázs, Fegyvernek.* Elkönyveltük november és december hónapokra. — *Mátis Gáspár, Zilah,* 19 korona 70 fillért; *Papp István, S.-A.-Ujhely,* 33 koronát köszönettel nyugtázzuk, megfelelően elszámoltuk. — *Tóth Ferencz, Anina.* Levelező-lapját vettük, közölt számú tagjaink részére könyveltük el. — *Szelko János, M.-Hosszurét,* 15 korona 40 fillért; *Bem János, Kassa,* 47 korona 60 fillért; *Rudolf János, Szombathely,* 17 korona 26 fillért köszönettel nyugtázzuk, megfelelően elszámoltuk. *Listár János, R.-Csaba.* Elkönyveltük október, november hónapokra. — *Gulyás György, T.-Szt.-Miklós; Papp Dénes, T.-Szt.-Miklós.* November hónapra könyveltük el. — *Kontics János, Porpác; Balogh Benjamin, Debreczen.* Elszámoltuk január és február hónapokra. — *Delling Henrik, Budapest; Weres Miklós, Brassó.* Beküldött összeget megkaptuk, tagsági díjaik 1901. január hó 31-éig teljesen rendezve vannak. — *Dörögdy László, Czece.* Elkönyveltük december és január hónapra. — *Kondor Gyula, Sz.-Balla.* Elszámoltuk 449. és 740. sz. tagjaink javára. — *Déczei Ferencz, Budapest.* Január, február és március hónapokra számoltuk el. — *Sándor János, Musa.* Köszönettel nyugtázzuk 22 korona 11 fillért, megfelelően elszámoltuk, kérjük továbbra is lelkes működését. — *Papp István, S.-A.-Ujhely.* Sajnálattal vettük tudomásul betegeskedését, őszinten kívánjuk a gyors javulást. — *Somody Imre, Kecskemét.* Köszönettel nyugtázzuk 69 korona 84 fillért, megfelelően elszámoltuk. — *Vizvári Antal, Királyháza.* 1014. sz. tagunk részére nem november és december, hanem december és január hónapra számoltuk el. Az 1., 2. és 3. sz. lapunkat elküldöttük. — *Kovács Imre, Selyp.* Őszintén óhajtjuk minél gyorsabb javulását. 1096. sz. tagunk részére elszámoltuk december és január hónapra. — *Tolnay Győző, Budapest.* Elkönyveltük február hónapra. Küldöttünk. — *Müller Adolf, Pécel; Ács Lajos, Rákos-Csaba.* Saját érdekükben kérjük mielőbb rendezni. — *Asbóth Lajos, Budapest; Komand Tódor, Monostor.* Jelzett időre várjuk.

Felelős szerkesztő: **Temesváry Alajos.**

Kemény és társa

Betéti társaság

BUDAPEST, Izabella-utca 81. szám.

Fióküzletek: Bécs, Prága, Berlin.

Privát kutatások, megfigyelések, követelések behajtása legerélyesebb módon. Hiteltudósítások a belföld és külföldön. Mérsékelt árak.

Fennáll 1870. óta.

Alapított 1850.

Feldmann S. utóda

LÖWY SÁNDOR

paplan-, matracz- és ágynemű-készítő

BUDAPEST, VI., Eötvös-utca 23 a, Aradi-utca sarkán.

Elvállal

szállodák, kórodák és intézetek berendezését

az alanti árjegyzék szerint:

Vörös paplan.

I. szám.	3-zsinóru	105/155	%	á.....	2	kor.	70	fill.
II.	> 4-	> 115/165	>	á.....	3	>	10	>
III.	> 5-	> 125/175	>	á.....	3	>	50	>
IV.	> 6-	> 135/185	>	á.....	4	>	—	>

II. rendű satin-paplan.

I. szám	3-zsinóru	105/155	%	á.....	4	kor.	40	fill.
II.	> 4-	> 115/165	>	á.....	4	>	80	>
III.	> 5-	> 125/175	>	á.....	5	>	40	>
IV.	> 6-	> 135/185	>	á.....	6	>	—	>

I. rendű satin-paplan egy végben.

I. szám	3-zsinóru	105/155	%	á.....	5	kor.	20	fill.
II.	> 4-	> 115/165	>	á.....	5	>	80	>
III.	> 5-	> 125/175	>	á.....	6	>	40	>
IV.	> 6-	> 135/185	>	á.....	7	>	—	>

I. rendű minőségű ezüst-cloth.

I. szám	3-zsinóru	105/155	%	á.....	5	kor.	50	fill.
II.	> 4-	> 115/165	>	á.....	6	>	—	>
III.	> 5-	> 125/175	>	á.....	6	>	70	>
IV.	> 6-	> 135/185	>	á.....	7	>	30	>

Atlasz-paplanok mindenféle színben 14 koronától fölfelé
Matraczok jó tiszta vászonból 3 részben.

Volin	1. sz. nagyság	180/80	%	á.....	7	kor.	—	fill.
>	> 2.	> 190/90	>	á.....	7	>	60	>
Tengeri fű	1.	180/80	>	á.....	8	>	40	>
>	> 2.	> 190/90	>	á.....	9	>	20	>
Afrique	1.	180/80	>	á.....	9	>	60	>
>	> 2.	> 190/90	>	á.....	11	>	—	>

Lószőr-matraczok legjobb minőségűek 24 kor.-tól feljebb

Dr. Kalinovszky-féle

„Dentodol” szájviz, fogpor és fogszappan

Kitünő felülmulhatatlan szer, már rövid használat után a fogakat hófehérre csinálja, a fogkövet feloldja, szájbetegségeknél kitünő antiseptikus hatással bír és kellemes szájizt hagy használat után hátra.

Kapható Budapest, kerepesi ut 62, I. em.

a fogorvosi műteremben
és minden gyógyszerárban.

Nagy üveg 2 korona, kis üveg 1 korona
Fogszappan 1 korona, Fogpor 60 fillér.

Elvállal mindennemű
épületmunkákat

házak

jókarban tartását,

esekély

átalányösszeg

mellett.

Költségvetést
díjtalanul
készítik.

Gyár:

BUDAPEST,

Rottenbiller-utca 54.

Gazdasági gépek
szakszerű kijavitása.

Költségvetést díjtalanul készítenek.

Schönfeld József
épület- és mű-lakatos

! Uj találmány!

a „RADICIN”

egyedüli szer, a mely egyszerű kezelés mellett minden **tyukszem** bőrkeményedést 5—10 nap alatt gyökerestől eltávolít.

— Ára 70 fillér. —

Kapható minden gyógyszertárban.

Központi szétküldés: **KÖLCSEY Z. LAJOS** Budapest,
VIII. ker., Rökk Szilárd-utca 27. sz.

80 fillér beküldése mellett (levélbélyegben is) postán bérmentve megküldetik.

HOHENBÜGLER FERENCZNÉ

nagyvendéglője

BUDAPEST, VII., Aréna-ut 58/a.

Athléták és színészek találkozóhelye.

Kitünő izletes magyar konyha. — Mérsékelt árak.
Kitünő magyar borok. — Kőbányai Dréher-féle sör.

Egyleteknek megfelelő mellékhelyiségek.

Bor házhoz küldve 5 litertől kezdve:

Kitünő asztali fehér literenként 35 kr.
Kitünő nehéz vörösbor > 45 kr.